

et samlet udbud beder nogen om at oparbejde blodet på vegne af amterne. Så vil man givetvis tage sig betalt for det.

Det, der er pointen, er, at den her model skaber mulighed for, at man kan lægge opgaven der, hvor folk tager sig mindst betalt for det, og dermed kan man være med til at sikre sig, at de lægemidler, der skal oparbejdes på det danske blod, kan oparbejdes på de rimeligste økonomiske vilkår til glæde for de danske patienter. Det er jo sådan, verden hænger sammen.

Kl. 16.05

Og hvis Seruminstituttet med den store buket roser, der jo også har været afleveret til Seruminstituttet i denne her debat – en buket, jeg også gerne vil være med til at designe – kan leve op til de forventninger, jamen så kan det jo meget vel være, at opgaven helt eller delvis ender dér.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren spurgte, hvilke blodimportører det dog kunne være. Lægemiddelindustriforeningen har i sit høringssvar givet udtryk for, at den mener, at lovforslaget er en tiltrængt åbning af det danske marked for blodprodukter, og Lægemiddelindustriforeningen støtter, at de lægemiddelfirmaer, som har registrerede blodprodukter på det danske marked, frit kan markedsføre dem uanset oprindelsesland. Så der vil altså kunne handles blodprodukter, også selv om de ikke er fra Danmark.

Så siger ministeren, at der vil være nogle firmaer, der vil kunne tage sig betalt og sammenligner med, at det kan Seruminstituttet også. Men der er vel forskel på, om et privat firma tager sig betalt for at tjene penge på en produktion – de private firmaer vil vel næppe stå for produktion af blodprodukter, hvis ikke de kan tjene penge på det – og så Statens Serum Institut, der tager sig betalt for at få produktionen til at hænge sammen, men som ikke skal have noget overskud.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan da bekræfte, at de fleste private virksomheder formentlig er drevet også af en interesse i at forrente de investeringer, der er foretaget. Det er der altså for mig at se ikke noget overraskende, hemmeligt eller odiøst ved. Jeg kan også bekræfte, at Statens Serum Institut ikke

er pålagt et krav om at skulle oparbejde et overskud.

Men så er der jo også derved skabt en helt ideel mulighed for, at der ikke findes nogen på denne Jord, der er i stand til at give et tilbud, der er bedre end det, Statens Serum Institut kan. For jeg forstår, at alle andre skal skumme fløden på det her. De skal vælte sig i penge, mens vores eget institut gør det uegennyttigt og uden at skulle have noget overskud.

Jamen så er der jo lige præcis skabt en situation, hvor man næsten bør kunne udstede en garanti for, at de vinder opgaven. Sådan må det vel hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har vi jo set på en række andre områder, der er blevet udliciteret og privatiseret, at private firmaer er gået ind og har budt en lav og urealistisk pris for at komme ind på markedet, og hvis først blodproduktionen er lagt ud til et privat firma, og blodproduktion på Seruminstituttet er nedlagt, så vil amterne ikke have noget alternativ, hvis firmaet, når kontrakten skal genforhandles, forlanger en højere pris.

Det valg, vi står i, er jo, om vi skal bruge 100 mio. kr. til investering i, at Seruminstituttet fortsat kan stå for blodproduktionen, eller om vi skal bruge 100 mio. kr. på at nedlægge blodproduktionen på Seruminstituttet og så blive afhængige af et privat firma.

Så for os i Enhedslisten er der ingen tvivl om, at vi fortsat ønsker offentlig blodproduktion og ikke, at private firmaer skal tjene på det. Men jeg kan så forstå, at der desværre er andre, der ikke deler den opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.